

Mytologia elävöittää sadutusta varhaiskasvatuksessa: Projekti eskareille

Toteuttaja: Tia-Maria Vahekoski, Lassi Ketola, Annimaria Taimi, Matilda Tuuri, Sonja Taskinen

Projektin taustalla

Olemme varhaiskasvatuksen opettajaopiskelijoita, jotka kehittivät taito- ja taideaineiden sivuaineopinnoissa eheyttävän taideproduktion yhteistyössä IKI-TARU-hankkeen kanssa. Saimme inspiraatiota toisen vuoden taito- ja taideaineiden kurssista, jossa jokainen meistä oli hyödyntänyt suomen mytologiaa.

Ideoinnissa käytetty kirja: Ojanen, Eero ja Linnea, Sirkku. 2017. Suomalaiset taruolennot.

Sadun hahmoiksi valikoitui jätti, saunatonttu, keiju, näkki ja hippa, jotka kaikki ovat erilaisia ja ystävällisiä hahmoja omine pienine kujeineen. Halusimme tuoda suomen mytologiasta produktioon sen todellisen puolen, mutta säilyttää silti lapsiystävällisyyden. Hahmojen valikoimisessa päätimme ottaa joukkoon kaksi hieman tuntemattomampaa hahmoa, näkin ja hipan. Tutuista hahmoista, keijusta, tontusta ja jätistä, halusimme antaa lapsille hieman mediasta eriävän kuvan. Tonttumme ei ollut punanuttuinen joulupukin apulainen vaan saunatonttu, jätti oli kiltti ja hieman kömpelö isosta koostaan huolimatta ja keiju olikin viekas kiusantekijä.

Toteutus

Hyödynsimme sadutuksessa IKI-TARUn sivuilla kuvattua ennakointikertomuksen menetelmää. Kirjoitimme ja suunnittelimme lapsille tarinan alkuosan, jossa kuvailimme hahmojen olemusta ja persoonallisuuksia. Tarina on tarkoituksellisesti kirjoitettu keskeneräiseksi, jotta lapsilla olisi insentiiviä ja kiinnostusta tarinoida ja jatkaa se loppuun käyttämällä omaa mielikuvitustaan.

Sadutus toteutettiin eskari-ikäisten lasten kanssa, jossa he ensin pääsivät värityskuvien avulla tutustumaan hahmoihin ja myöhemmin heille luettiin kesken jäävä satu Santtu Saunatontusta. Sadun aikana aikuinen hyödynsi hahmoista tehtyjä piirroksia maalatulla taustalla. Lapset pääsivät itse päättämään sadun lopun, jossa aikuinen auttoi lähinnä avuksi tarkoitettujen kysymysten avulla, jotka valikoituivat tarinan suunnan mukaan. Lopuksi lapset pääsivät piirtämään Santulle uudet varalaukut joko yksin tai parin kanssa yhdessä askarrellen.

Miten projekti onnistui?

Sadun loputtua ja lasten alkaessa kertomaan omia loppujaan, ideoita syntyi paljon. Yksikin ryhmä keksi meidän sadullemme kolme eri lopetusta. Toiminnan päättyessä lapset lähtivät myös itse kertomaan tarinoitaan, kun jätettiin taulu ja hahmot ryhmän vapaaseen käyttöön. Samalla lapset alkoivat tekemään omia kirjoja.

“Laukku on vuoren takana ruohon alla piilossa.”

“Alkuun pohdittiin laukun olevan varastettu, mutta loppujen lopuksi päätettiin, että Jätti on laukun syönyt. Jotta Santtu saisi laukkunsa takaisin, pitäisi Jätin syödä Santtukin. Vaarana on, että Santtu jää Jätin vatsaan. Päästäkseen pois pitää Santun sytyttää nuotio, jotta Jätti aivastaisi savun takia. Santtu pääsisi pois ja saisi laukkunsa, mutta Santun pitäisi mennä suihkuun sen jälkeen, koska on aivan räkäinen.”

“Laukku on keijun siipien salataskussa piilossa ja huijaa Santtua. Santtu katsoo siipiä ja pyyjää Keijulta nätisti, loppujen lopuksi tekee vaihtokaupan Keijun kanssa. Keiju saa taikakirjan ja Santtu laukkunsa takaisin.”

